

De l'inauguració del Grup Escolar

PEREANTÓN

“UNA POLITICA LLASTIMOSA

(De *La Veu del Vallès* del dia 26 d'Octubre de 1919).

Diumenge passat varen ésser inaugurades a Granollers les escoles donades per el bon patrici senyor Pereantón. La faràndula torrista ha volgut aparèixer com paladí de la causa de les escoles, i malgrat les seves protestes, tothom sab qu'el donant de les 100.000 pessetes, per tal obra cultural, ha trencat tota relació amb el senyor Montañá, el cèlebre protagonista del afer dels bocois, alcalde a ratos perduts de Granollers i proveïdor exclusiu de vins i licors de «L'Unió Lliberal». No son més cordials les relacions amb en Torras, del qui el senyor Péreantón no en vol sentir ni parlar.

Resulta que les escoles sense ser amoblades, han donat un dèficit de 50.000 pessetes i que malogran els esforços, comissions i recados dels dos cacics anomenats, que buscan del senyor Perantón una nova subvenció i aquest no es vol deixar pendre més el pel, ni vol actuar de primo.

La festa, que tothom va trobar migrada, car no hi va concórrer cap personalitat de la vila, (fora del senyor Rector), va donar ocasió al cacic màxim per una de ses prèdiques inflamades d'odi i verí contra la Lliga Regionalista, de la que en altre temps va sollicitar l'adhesió que se li va rebutjar. Els qu'el sentiren qualificaren d'inconvenient el seu sermó, però encara no sabien que el senyor Torras havia sol·licitat del senyor Vallés i Pujals li delegués la seva representació, cosa que'l president de la Diputació li va negar amb molt acert, creiem nosaltres, car després d'haver incitat al poble badaloní perque arrossegués i llencés pel balcó del Palau de la Generalitat al que te la representació de la província i després de la vergonyosa incorrecció del senyor Torras el dia de les eleccions de senadors, mal podia el senyor Vallés i Pujals ser representat per qui te de la dignitat i de l'ètica política un concepte tan migrat

L'inauguració de les escoles no podia servirli al aprofitat diputat provincial per Vich-Granollers com a plataforma per els seus apetits polítics. En fer-ho no va guanyar sino el despreci de les conciències honrades i el despreci de les conciències honrades i el concepte de raquitisme per la seva intel·ligència.

Les batalles polítiques no es guanyen valent-se d'una ocasió com aquesta en que tota rèplica era impossible. El valor de les conviccions l'imposa lleal i noblement; aprofitar l'ausència del contrari es propi dels covarts i dels abyectos.

Salvant la personalitat del senyor Tinent Coronel i alguns mes que assistiren per obligació, la presència dels altres senyors, ens dona la raó de lo que deiem, respecte assistents. ¿Y lo exposat en cursives queda contestat?

“RETALLS

(De *El Demócrata* del 2 de Novembre).

L'orga dels lligueros a Granollers, referint-se a la incuguració del Grup Escolar Pereantón, entre una infinitat d'inexactituts, diu el següent:

«La festa, que tothom va trobar migrada, car no hi va concórrer cap personalitat de vila (fora del senyor (Rector)...)»

Nosaltres hi veiérem al finent coronel, comandant i oficialitat del batalló de Caçadors d'Estella destacat aquí a la vila; al senyor Soler, jutge de pau, qui en aquells moments ostentava la representació del jutge de primera instància; al diputat provincial per aquest districte, senyor Torras; als advocats senyors Coma i Riera (conceller i ex-conceller, respectivament, d'aquest Municipi), als metges senyors Canal i Coma; al cap del servei de Telègrafs, senyor Pallarès; al de Correus, senyor Escobar; al senyor Bigas, ex-alcalde; al mestre de segona ensenyança, doctor Rumbau; al notari, senyor Gatell; al batlle i varis representatns del nostre Ajuntament i d'altres entitats, corporacions i societats de la vila; a tots els mestres i a moltes altres personalitats que en aquest moment sentim molt no recordar. També hi assistiren bon nombre de senyores i senyoretetes, de les quals «La Veu del Vallès» ni menys en parla, demostrant amb això, una vegada més, el fiellat de mal educats que s'han guanyat amb ses insidies i parcialitats ben manifestes i un bon xic dubtoses.

La seva ceguera arriba a l'extrem de no veure ni el ridícol que fan, negant una cosa que tothom ha vist, i que els periòdics tots de la capital, amb profussió de noms i detalls, han escampat arreu.

Bé és veritat que a l'acte no hi veiérem ni a en Tardà, ni a en Serra i Dachs. ni al Salamero; però, fills, no és possible reunir d'un sol cop a totes les *personalitats* d'un poble!...

Oi, sanyó Banet?»

* * *